

Η όπερα **Ντον Τζιοβάνι**, εμπεριέχει τόσο κωμικά όσο και τραγικά στοιχεία. Είναι η δεύτερη όπερα του Μότσαρτ από την τριλογία “Ντα Πόντε”, και γράφτηκε το 1787, μετά τους *Γάμους του Φίγκαρο* και πριν το *Così fan tutte*. Ο Μότσαρτ έγραψε την εισαγωγή την παραμονή της πρεμιέρας στην Πράγα.

Η όπερα επικεντρώνεται στις ανήθικες πράξεις του Ντον Τζιοβάνι – την απόπειρα του να αποπλανήσει την αθώα Ντόνα Άννα έχοντας πριν προδώσει την Ντόνα Ελβίρα, και να παρασύρει την επαρχιωτοπούλα Ζερλίνα, λίγο πριν αυτή παντρευτεί. Τα θύματα σχεδιάζουν εκδίκηση, και εν τέλει, ο Ντον Τζιοβάνι χάνει τα λογικά του.

Ο Μπετόβεν συνέθεσε την **Εισαγωγή “Κοριολανός”, Έργο 62** το 1807. Ο συνθέτης δεν είχε άμεσα εμπνευστεί από τον *Κοριολανό* του Σαίξπηρ, αλλά συνέθεσε την έντονα παθιασμένη Εισαγωγή ως πρελούδιο για το δράμα του Heinrich Josef von Collin.

Έπειτα από το διωγμό του από τη Ρώμη, ο Κοριολανός (ένας Ρωμαίος αριστοκράτης) συμμαχεί με τους εχθρούς. Καθώς ετοιμάζεται για επίθεση ενάντια στην πόλη του, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά του, τον εκλιπαρούν, και τελικά τον πείθουν, να εγκαταλείψει τα εκδικητικά του σχέδια. Ο περήφανος Κοριολανός, σώζει την τιμή του θέτοντας τέρμα στη ζωή του.